

МІНІСТЕРСТВО
ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ПОЛТАВСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

«НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ»

Матеріали науково-практичної
конференції з міжнародною участю

28 березня 2024 року

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Матеріали науково-практичної конференції
з міжнародною участю
28 березня 2024 року

ПОЛТАВА – 2024

стоматології», професійна кваліфікація «Технік зубний» і спеціальності 226 «Фармація, промислова фармація», освітньої кваліфікації «бакалавр фармації» під час опанування вибіркового компонента «Основи судової медицини та криміналістики» передбачено проведення занять на базі цієї установи. Співробітники НДЕКЦ цікаво і змістовно проводять практичні заняття для здобувачів освіти на базі науково-дослідних і експертних лабораторій, що також сприяє кращому розумінню й підтриманню інтересу до предмета.

Здобувачі вищої освіти, які беруть активну участь у роботі студентської наукової групи разом із науково-педагогічними працівниками кафедри ознайомлюються з матеріалами судово-медичних експертних досліджень, опановують навички аналізу причин, вивчення факторів ризиків, особливостей ушкоджень.

Однією зі складових роботи гуртківця є ознайомлення із запатентованими методиками наукових досліджень кафедри, оцінка діагностичної цінності впровадження їх в експертну роботу відділів і відділень бюро. Щороку здобувачі вищої медичної освіти беруть активну участь у студентських наукових конференціях ПДМУ та інших медичних вишів, де зазвичай посідають призові місця [3].

Популярності й підвищенню саме наукового інтересу серед студентів також сприяє проведення кафедрою патологічної анатомії та судової медицини I етапу Всеукраїнської студентської олімпіади. Як показав минулорічний досвід, у ній брали участь студенти і старших, і молодших курсів. Високі результати цього виду роботи засвідчують достатній рівень знань із морфологічних дисциплін [2; 3].

Сучасні технології навчання разом із навчально-методичною літературою – підручниками, навчальними посібниками, ілюстративними матеріалами – ефективно сприяють розвитку практичного й наукового інтересу під час вивчення судової медицини. За допомогою відповідних методів навчання – словесних (лекція, пояснення, розповідь), наочних (фотоілюстрації, демонстрація макропрепаратів, вологих препаратів), практичних (опис ушкоджень, формулювання судово-медичного діагнозу під керівництвом викладача, самостійна робота з книгою, методичною вказівкою) – здобувачі освіти поглиблюють знання, глибше засвоюють і розуміють сутність експертних завдань, прав і обов'язків лікаря-експерта й лікаря судово-медичного експерта.

Список використаної літератури

1. Аналіз змісту, засобів та методів дистанційного навчання на кафедрі патологічної анатомії з секційним курсом / Б. М. Філенко, Н. В. Ройко, І. І. Старченко, О. К. Прилуцький, Т. В. Новосельцева // Актуальні питання лінгвістики, професійної лінгводидактики, психології і педагогіки вищої школи : зб. статей V Міжнар. наук.-практ. конф., м. Полтава, 19–20 листопада, 2020 р. – Полтава, 2020. – С. 390–395.
2. Черняк В.В. Провідні напрями викладання судової медицини як дисципліни за вибором для здобувачів вищої медичної освіти / В. В. Черняк, О. Є. Дев'яткін, Г. М. Мустафіна, Н. І. Малик, Р. М. Гринько // Сучасні тренди розвитку медичної освіти: перспективи і здобутки : матеріали навч.-наук. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 24 березня 2022 р. – Полтава, 2022. – С. 311–312.
3. Черняк В.В. Особливості організації студентської наукової роботи на кафедрі патологічної анатомії та судової медицини / В. В. Черняк, І. І. Старченко, Б. М. Філенко, Н. В. Ройко, Г. М. Мустафіна // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Морфогенез та регенерація» (III Жутаєвські читання), м. Полтава, 20–21 квітня 2023 р. – Полтава, 2023. – С. 202–208.
4. Особливості викладання судової медицини як вибіркового компонента / В. В. Черняк, І. І. Старченко, О. Є. Дев'яткін, Н. В. Ройко, Б. М. Філенко // Медична освіта за новими стандартами: виклики та інтеграція в міжнародний освітній простір : матеріали навч.-наук. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 30 березня 2023 р. – Полтава, 2023. – С. 275–277.
5. Черняк В.В. Актуальні проблеми й основні аспекти викладання судової медицини студентам вищих медичних закладів / Черняк В.В., Дев'яткін О.Є., Нікіфоров А.Г., Мустафіна Г.М. // Актуальні проблеми контролю сучасної вищої освіти медичної освіти в Україні: матеріали навчально-наукової конференції з міжнародною участю, 21 березня 2019 року. – Полтава, 2019. – С.238-239.

ЗНАЧЕННЯ КРЕАТИВНОСТІ, МОТИВАЦІЇ ТА АКСІОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ

Шарлай Н.М., Соколенко В.М., Весніна Л.Е., Єрошенко Г.А., Шевченко К.В.

Полтавський державний медичний університет

Взаємозв'язок особистісних психологічних структур студента-медика і розвитку критичного мислення як показника особистісного становлення майбутнього лікаря до практичної діяльності проявляється в тісному взаємозв'язку їхніх компонентів. Критичне мислення створює всі необхідні умови для оволодіння студентами своєю майбутньою професією.

Ключові слова: концепція, креативність, мотивація, аксіологічні аспекти.

The relationship between the personal psychological structures of a medical student and the development of critical thinking, as an indicator of the personal development of a future doctor before practical activities, is revealed in the close relationship of their components. Critical thinking creates all the necessary conditions for students to master their future profession.

Keywords: concept, creativity, motivation, axiological aspects.

Сучасна концепція вищих професійних закладів має бути створена з урахуванням історичних уроків розвитку вітчизняної системи й закордонного досвіду професійної підготовки майбутніх лікарів.

В умовах сучасного осмислення і підходу вища професійна освіта розглядається в трьох взаємозалежних аспектах: змісту, функціонування і розвитку. Згідно з цим вона становить собою не статичну систему, а таку, що розвивається й саморозвивається. Саме тому сучасна освіта у вищій школі спирається на ряд основних принципів, обумовлених вимогами до підготовки фахівців і значенням креативності, мотивації та аксіологічних

аспектів у формуванні особистості майбутнього лікаря. Серед них необхідно виділити такі: фундаментальність; інтегрованість; універсальність; професіоналізація; інтелектуалізація; безперервність освіти; індивідуалізація і диференціація; інноваційність; національно-патріотичний підхід. Відтак, сучасна освіта – це система професійної підготовки різних спеціальностей і профілів, що характеризується фундаментальністю, універсальністю, гуманітарною і науково-дослідною спрямованістю. Ця система припускає орієнтацію студентів на освоєння загальнотеоретичних знань [2].

Становлення особистості майбутнього лікаря відбувається під час навчання в університеті. Це складний і багатогранний процес, який охоплює не лише фахову підготовку, а й розвиток різних аспектів особистості. Нижче подано кілька ключових аспектів, які можуть впливати на становлення особистості майбутнього лікаря.

Медична підготовка

- Освіта: здобуття медичної освіти є ключовим етапом у формуванні майбутнього лікаря. Під час медичної освіти майбутні лікарі засвоюють знання з базових медичних наук, таких як анатомія, фізіологія, біохімія та ін. Крім того, вони навчаються діагностичних і лікувальних процедур, вивчають принципи лікування різних захворювань, розвивають навички взаємодії з іншими членами медичного персоналу, навчаються працювати в команді. Медична освіта також дає можливість студентам розвивати етичні та комунікаційні навички, вивчати принципи професійної поведінки і взаємодії з пацієнтами. Студенти отримують практичний досвід на лікувальних практиках і стажуваннях у клініках, що робить можливим вироблення практичних навичок і адаптацію до реальної ситуації [1].

Загалом медична освіта визначає фундаментальні знання й навички, які майбутні лікарі використовують протягом своєї професійної кар'єри для лікування й допомоги пацієнтам.

- Фахові компетенції: оволодіння практичними навичками, діагностичними методами й ефективним лікуванням необхідне для успішної медичної кар'єри.

- Етичні цінності та професійна етика. Призначення професійної етики полягає не тільки в тому, щоб розкрити об'єктивні причини виникнення, закономірності й тенденції розвитку морально-професійних відносин, не тільки конкретизувати зв'язки моральних норм, принципів до особливостей професійної діяльності, а й показати сам характер впливу цих загальнолюдських моральних норм і принципів на практику професійних стосунків, розкрити те, як вони відбиваються у свідомості, втілюються в поведінці, ставленні до людини.

Розрізняють основні етичні цінності в майбутній професії лікаря.

Справжнє покликання: майбутній лікар має відчувати справжню покликаність до допомоги й лікування людей.

Етичні засади: важливо виробити етичний підхід до лікування пацієнтів, зберігати конфіденційність і дотримуватися високих стандартів професійної поведінки.

Комунікаційні навички: емпатія – здатність відчувати й розуміти емоції пацієнтів і надавати їм підтримку; ефективна комунікація – важливо вміти чітко і зрозуміло висловлювати інформацію пацієнтам і колегам.

Стресостійкість і вміння приймати рішення: майбутні лікарі часто опиняються в ситуаціях сильного психічного навантаження, тому важливо розвивати стресостійкість.

Прийняття рішень: майбутній фахівець має бути здатен швидко й ефективно приймати рішення в критичних ситуаціях. Продовження навчання. Самонавчання: лікар має бути готовий постійно вдосконалювати свої навички й оновлювати свої знання у зв'язку з постійним розвитком медицини.

Культурна компетентність: становить собою інтегральну якість особистості, що проявляється в загальній здатності й готовності людини до різноманітної творчої діяльності, соціально орієнтує здобувача вищої освіти на самостійну й успішну життєдіяльність. Основними передумовами культурної компетентності слугують чутливість і впевненість у собі, розуміння поведінки іншої людини й інших розумових зразків; здатність чітко формулювати власну точку зору, бути зрозумілим і демонструвати гнучкість у тих ситуаціях, коли виникає необхідність. Стан постійної готовності медичного працівника надати допомогу, вміння за першої необхідності мобілізувати всі свої сили, які супроводжуються високим почуттям морального і професійного обов'язку та усвідомленням неможливості залишити пацієнта без медичної допомоги, становить собою найважливішу складову емоційної сфери парамедика при невідкладних станах на догоспітальному етапі.

Підготовка молодих фахівців, майбутніх медиків, до свідомої трудової діяльності в нових умовах і допомога їм проявити свої професійно важливі якості є одними з головних завдань вищих медичних навчальних закладів. Це завдання стосується не тільки змісту професійної складової навчання, а вимагає системного педагогічного впливу на особистість майбутнього лікаря як людини, що повинна сприйматися пацієнтом і бути насправді взірцем доброчесності, уважності, відповідальності та інших гуманних якостей. Саме від знання й досвіду, який студент-медик отримує під час навчання в закладі вищої освіти, залежать формування особистості лікаря-спеціаліста і його подальша плідна професійна діяльність у суспільстві [3]. Сучасний попит на лікаря вимагає креативного, кризовитривалого й високоосвіченого спеціаліста, що є необхідним чинником для економічного й соціального розвитку держави і суспільства. Підготувати такого лікаря неможливо лише за допомогою рутинного вивчення дисциплін і опанування практичних навичок. Медицина – це життя. Лікування – це майстерність. Робота лікаря ніколи не закінчується о шостій вечора з понеділка по п'ятницю. Безперервний аналіз, розмірковування про перебіг захворювання в пацієнта, постійний процес самоосвіти й підвищення кваліфікації повністю охоплюють життя лікаря. Тільки завдяки всебічному розвитку особистості лікаря можна досягти становлення спеціаліста, який має навички стресостійкості, тягіння до постійної самоосвіти й запобігання професійному вигоранню. «Створити» такого лікаря можна лише за допомогою використання мотиваційних прийомів для розвитку креативності особистості майбутнього фахівця. Доповненням, яке покращить процес навчання, може бути введення аксіологічних аспектів креативності, що дуже важливо для ціннісного становлення особистості лікаря. Тому використання саме аксіологічних основ креативності студентів-медиків, мотиваційних заходів під час навчання вважають дуже важливими аспектами формування особистості майбутнього лікаря.

Список використаної літератури

1. Бібік Н. М. Компетенції. Енциклопедія освіти / АПН України ; голов. ред. В. Г. Кремень. Київ : Юрінком Інтер, 2008. С. 409.
2. Шарлай Н. М. Сучасна професійна підготовка майбутнього фахівця-парамедика / Н. М. Шарлай, В. М. Соколенко // Ресурсно-орієнтоване навчання в 3D: доступність, діалог, динаміка : зб. тез доп. III Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Полтава, 22-23 лютого 2023 р.). – Полтава : ПУЕТ. – С. 1431–1433.
3. Соколенко В. М. Деякі особливості вивчення фізіології при підготовці спеціалістів-парамедиків / В. М. Соколенко, Л. Е. Весніна, Н. М. Шарлай // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Методика навчання природничих дисциплін у середній та вищій школі» (XXX Каришинські читання), присвяченої розробкам моделей підготовки майбутнього вчителя до педагогічної діяльності в Новій українській школі (м. Полтава, 25–26 травня 2023 р.) / за заг. ред. М. В. Гриньової. – Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2023. – С. 16–19.

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА В ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ СУЧАСНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Шевченко О.М., Лещенко Т.О.

Полтавський державний медичний університет

У сучасній вищій школі відбувається масштабний перехід до нової освітньої парадигми. З огляду на це, потребує поглибленого з'ясування значення ролі викладача університету в організації навчального процесу. Авторки звертають увагу на зміну вимог до участі в сучасній практиці вищої освіти. Проаналізовані наукові дослідження свідчать про необхідність удосконалити процес підготовки майбутніх педагогічних кадрів і внести корективи в практику підвищення кваліфікації.

Ключові слова: викладач вищої школи, роль викладача, університет, студент, навчальний процес, навчальна дисципліна.

A large-scale transition to a new educational paradigm is taking place in modern higher education. In view of this, the importance of the role of the university teacher in the organization of the educational process becomes unclear. The authors draw attention to the changing requirements for participation in the modern practice of higher education. The analyzed scientific studies indicate the need to improve the process of training future teaching staff and adjust the practice of professional development.

Keywords: higher school teacher, teacher roles, university, student, educational process, educational discipline.

Постановка проблеми. Реформування освіти в Україні нині вкотре перебуває в активній фазі. При цьому неухильно враховуються потреби часу й попит суспільства на активних громадян, професіоналів. Сучасність ставить усе жорсткіші й різнобічніші вимоги до діяльності й особистості викладача вищої школи. Кардинально змінюється його роль: викладач закладу вищої освіти мусить багато чого вміти сам, аби навчити цьому інших; педагог-фахівець має вміти своєчасно вносити корективи у форми й методи, структуру і зміст навчального матеріалу, індивідуалізувати освітні програми, засвоювати нові види й форми освітньої діяльності та ін.; він має бути насамперед особистістю й бачити особистість в інших. А головне – викладач має бути здатний швидко адаптуватися до нових умов, які стрімко й безперервно змінюються. Отже, у XXI столітті науково-педагогічний працівник перестає бути просто викладачем, а починає виконувати нові функції.

Мета роботи – проаналізувати дослідження нових соціально-освітніх ролей викладача закладу вищої освіти на сучасному етапі розвитку вищої школи.

Результати й обговорення. Останнім часом усе частіше оприлюднюються думки вчених щодо позитивних змін у професійному менталітеті викладачів вищої школи, орієнтацію на нові ролі під час виконання фахових обов'язків, що розцінюється як дуже важливий ресурс якісної й ефективної вищої професійної освіти. Дослідники вивчають зарубіжний досвід [6; 12; 13], окремі інновації в розумінні ролі викладача вищої школи (викладач як коуч, як фасилітатор та ін.) [3; 8].

Так, Е. Стрига [9, с. 48–50] вважає, що викладач має стати співучасником навчального процесу, побудованого як діалог здобувача вищої освіти і науково-педагогічного працівника (суб'єкт-суб'єктні відносини). Зазначається, що викладач має бути орієнтований на проєктно-творчу модель навчання і на основі особистого активного підходу розвивати креативний потенціал студентів [11, с. 242–243]. Наголошується на тому, що викладач потребує глибоких знань і навичок із теорії навчання й учіння, розвитку особистості студента і групи в цілому, управління конфліктами, риторики, стилів комунікації, інформаційних технологій тощо [5].

У працях М. Бойченко [1], І. Кос [4], С. Оленець [7] проаналізовано новітні підходи до особистості викладача вищої школи як партнера й консультанта в навчальному процесі.

На думку авторів, можна виділити кілька складових діяльності викладача щодо забезпечення й реалізації навчального процесу: стан відвідування занять студентами; оцінка студентів; усебічне забезпечення практичних, семінарських занять; методичне забезпечення самостійної роботи студентів; сучасне забезпечення комп'ютеризації навчальних дисциплін.

Відвідування занять студентами – це показник, який відображає здатність викладача залучити аудиторію до активного процесу навчання. Зацікавити студентів, мотивувати їхню потребу в знаннях і вміннях для майбутньої професійної діяльності – укр. складне завдання. Одними з основних причин, через які студенти не відвідують аудиторні заняття, можна вважати їхню невмотивованість і неаргументоване, схильне до надмірного лібералізму,

МОВНИЙ АСПЕКТ ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ ПЕДАГОГА ВИЩОЇ ШКОЛИ <i>Тихонова О.О., Тарасенко Я.А., Черно В.С., Мироненко Е.І.</i>	245
МОЖЛИВІ ШЛЯХИ КОРЕКЦІЇ ПРОЯВІВ ПОСТ-COVID-19- СИНДРОМУ СЕРЕД ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦЯ <i>Ткаченко Л.А., Катеренчук І.П., Ярмола Т.І., Пустовойт Г.Л., Талаш В.В., Власова О.В.</i>	248
МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ VR- І AR-ТЕХНОЛОГІЙ У МЕДИЦИНІ Й ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ <i>Ткаченко П.І., Резвіна К.Ю., Білоконь С.О., Попело Ю.В., Коротич Н.М., Лохматова Н.М., Доленко О.Б.</i>	251
ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ ЗМІШАНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ МЕДИЧНОГО ПРОФІЛЮ <i>Тончева К.Д., Боряк Х.Р., Водоріз Я.Ю., Король Д.М.</i>	253
АКТУАЛЬНІСТЬ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ БАКАЛАВРІВ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ НА БАЗІ 11 КЛАСІВ <i>Тончева К.Д., Козак Р.В., Ярковий В.В., Калашніков Д.В., Король Д.М.</i>	255
КЛІНІЧНИЙ РОЗБІР ПАЦІЄНТІВ ЯК НАВЧАЛЬНИЙ ІНСТРУМЕНТ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ВНУТРІШНЯ МЕДИЦИНА» <i>Третяк Н.Г., Шапошник О.А., Шевченко Т.І., Приходько Н.П., Кудря І.П., Сорокіна С.І., Третяк І.М.</i>	257
РОБОЧИЙ ЗОШИТ ІЗ ДОГЛЯДУ ЗА ХВОРИМИ ТЕРАПЕВТИЧНОГО ПРОФІЛЮ ТА МЕДИЧНИХ МАНІПУЛЯЦІЙ І ЙОГО АКТИВІЗУЮЧА РОЛЬ У САМОСТІЙНІЙ РОБОТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Трибрат Т.А., Петров Є.Є., Іваницька Т.А., Сакевич В.Д., Шуть С.В.</i>	259
РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ КЛІНІКО-ТЕОРЕТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ПРЕДМЕТА «ОРТОДОНТІЯ» <i>Трофименко М.В., Воронкова Г.В., Білоус А.М., Дмитренко М.І.</i>	261
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ, З ЯКИМИ СТИКАЮТЬСЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРАЦІВНИКИ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-ПЕРШОКУРСНИКІВ <i>Улановська-Циба Н.А., Єрошенко Г.А., Ваценко А.В., Передерій Н.О., Рябушко О.Б., Клепець О.В., Шевченко К.В., Кінаш О.В., Григоренко А.С.</i>	263
СУЧАСНА ЛЕКЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Устенко Р.Л., Свінцицька Н.Л., Гринь В.Г., Каценко А.Л., Рибалко Д.С.</i>	265
ПЛАНУВАННЯ НАВЧАННЯ <i>Харченко Н.В., Костріков А.В., Подвін А.М.</i>	267
ВИКЛАДАННЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ ЯК ЧИННИК НАЦІЄТВОРЕННЯ <i>Харченко Т.О., Каюн В.О., Зінченко Н.О., Липій Є.А., Біланов О.С., Дашевська Т.В.</i>	269
ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ – ЗАПОРУКА НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОСВІДОМОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Хміль Д.О., Нетюхайло Л.Г., Білець М.В., Омельченко О.Є., Микитенко А.О., Котвицька А.А., Тихонович К.В., Цебенко М.О., Непорада К.С.</i>	271
УПРОВАДЖЕННЯ SOFT SKILLS У ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ <i>Хміль О.В., Каськова Л.Ф., Хміль Д.О., Янко Н.В., Новікова С.Ч., Моргун Н.А., Садовські М.О.</i>	272
DIDAKTISIERUNG DER MÄRCHEN IM DAF-UNTERRICHT <i>Mihaela Hristea</i>	274
ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Цапенко Ю.П., Ільченко М.М., Ільченко В.І.</i>	275
СУЧАСНІ АСПЕКТИ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ <i>Цвіренко С.М., Похилько В.І., Черняєська Ю.І., Жук Л.А., Соловйова Г.О.</i>	277
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ ЯК ОРГАНІЧНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ПОГЛИБЛЕНОГО НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ <i>Циганенко І.В., Овчаренко Л.К., Мохначов О.В., Гуцаленко О.О.</i>	278
УПРОВАДЖЕННЯ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ЯК СИСТЕМИ ОБ'ЄКТИВНОЇ ОЦІНКИ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ НА КАФЕРІ ХІРУРГІЇ №3 <i>Челішвілі А.Л., Панасенко С.І., Малик С.В., Драбовський В.С., Пелипенко О.В., Рибалка Я.В., Осіпов О.С., Капустянська А.А.</i>	280
ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ І НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Черняк В.В., Старченко І.І., Филенко Б.М., Ройко Н.В., Малик Н.І.</i>	282
ЗНАЧЕННЯ КРЕАТИВНОСТІ, МОТИВАЦІЇ ТА АКсіОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ <i>Шарлай Н.М., Соколенко В.М., Весніна Л.Е., Єрошенко Г.А., Шевченко К.В.</i>	283